

Arbejdsforhold ved offentlige kontorer og institutioner.....	2
Kurser indtil 1 års varighed (kontorkurser, kurser ved specialarbejderskoler, teknologiske institutter og lignende).....	17
Videregående uddannelse (socialrådgiver, folkeskolelærer, teknikumingeniør).....	10
Uddannelse ved højere læreanstalter ..	4
	<hr/>
	100

Med hensyn til *en vurdering af, i hvilket omfang der er tale om en ensartet praksis for landet som helhed*, henvises til, at revalideringscentre er bemyndiget til at træffe afgørelser i disse sager ud fra det i loven og cirkulæret anførte grundlag. Det er ikke muligt ved valg af revalideringsforanstaltning at fastlægge en helt ensartet praksis. Dette beror bl. a. på, at de lokale forhold med hensyn til uddannelsessteder og lærepladser samt senere placeringsmuligheder kan være forskellige fra center til center. Revalideringsnævnet bidrager imidlertid som ankeinstans og ved at træffe afgørelser i de af centrene forelagte tvivlsager til at gøre praksis ensartet, bl. a. ved at informere samtlige centre om de trufne afgørelser og principielle udtalelser.

Angående spørgsmålet om, *hvorvidt den gældende praksis er for lempelig for visse unge*, bemærkes, at der nu ydes hjælp bl. a. under skoleuddannelse til erhvervshæmmede unge, som er over den undervisningspligtige alder. For unge under 18 år med ophold i forældrehjemmet udgør denne hjælp et beløb, som svarer til summen af en faders og en moders normalbidrag.

Efter § 42, stk. 1, i forslaget til lov om social bistand vil der ved udmålingen af hjælp til sådanne unge kunne tages hensyn til forældrenes evne til selv at bекoste uddannelsen, men i vurderingen må det også indgå, om der er tale om en uddannelse, som forældrene under alle omstændigheder ville lade barnet få, uanset dets handicap.

Det vil efter den nævnte bestemmelse til-

lige være muligt, at der ved hjælpens udmåling tages hensyn til privatretlige bidrag fra den ene af forældrene i separations- og skilsmissetilfælde, dette gælder såvel inden som efter barnets fyldte 18. år.

Endelig muliggør bestemmelsen, at der tages hensyn til den erhvervshæmmedes egne indtægter, f. eks. formueafkast.

IV. Forholdet mellem ydelsesniveauet efter revalideringsloven og efter bistandslovsforlaget.

Med hensyn til det størrelsesmæssige forhold mellem revalideringslovens ydelser i uddannelsessituationen og de tilsvarende ydelser efter bistandslovsforlaget skal man henvide til, at der i forslaget § 37, jfr. §§ 40 og 42, er fornøden hjemmel til i en revalideringssituation at yde hjælp i et omfang, som samlet svarer til det nugældende.

Dette gælder såvel underholdshjælp efter § 37 og hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter efter § 40 til revaliderenden og hans familie som hjælp til dækning af udgifterne ved uddannelsen og merudgifter som følge af den uddannelsessøgendes sygdom eller handicap efter § 42, stk. 1.

Hjælpen efter § 37 skal — som det fremgår af svaret på spørgsmål 36 — udmåles efter de retningslinier, der efter gældende lovgivning følges ved udmåling af „*udvidet hjælp*“ efter forsorgslovens kapitel VII og dermed beslægtede bestemmelser, herunder *hjælp efter revalideringslovens § 7*.

Ved udmålingen af hjælp til uddannelsen m. v. i henhold til § 42, stk. 1, gælder det dog, at ansøgeren kun skal have hjælp *i det omfang*, der ikke kan ydes ham hjælp efter Statens Uddannelsesstøtte eller andre almindelige regler uden for den sociale lovgivning. Anvendelse af faste ydelser, således som det efter den gældende ordning af administrative grunde hidtil er fundet praktisk, er således ikke hensigtsmæssig, navnlig ikke, når det drejer sig om supplerende hjælp. Afgørelsen om hjælpens størrelse træffes af de sociale udvalg på grundlag af en vurdering af behovet i det enkelte tilfælde efter vejledende retningslinier, som vil blive fastsat af socialministeriet.